

Unutulma Hakkı

1- İlk Değerlendirme

Unutulma hakkı; gündemde olmayan, yani güncellik taşımayan bir haber veya resimden dolayı kişilik hakları her gün, her saat ve her dakika ihlal edilen veya ihlal edilmeye dair somut tehlike ile karşı karşıya kalan insanların, gerçeklik taşıyan bile güncel olmayan haber, fotoğraf veya görüntülerin yer aldığı kamuoyuna ulaşma kaynaklarından kaldırılması, bu haber, fotoğraf veya görüntülere ulaşılması engellenmesi suretiyle kişilik haklarının korunmasıdır. Unutulma hakkı; bir anlamda kamu yararı ile birey yararı arasında olması gereken dengenin, ilk başta güncellik, görünür gerçeklik, kamuoyu ilgisi ve kamu yararı sebebiyle haber, fotoğraf ve görüntülerin üçüncü kişilerin bilgisine sunulması lehine kurulduğu halde, ilerleyen zamanda güncelliğini kaybeden bilgiler nedeniyle habere, fotoğrafa veya görüntüye konu kişinin sürekli kamuoyunun bilgisinde ve dolayısıyla gündeminde kalması sağlayacak bilgiye ulaşılabilirliğin bu defa birey yararı ön plana geçmesidir.

Elbette demokratik hukuk toplumunda bilgiye ulaşılabilirlik, kamuoyunun ilgisini çeken bilgilerin üstünün örtülmemesi, özellikle kamuya mal olmuş kişiler hakkında ilgili çeken ve hatta merak edilen bilgilere ulaşılmasını engellenmemesi, haber alma ve verme hakkının korunması önemlidir, fakat bu önemin ve kişisel bilgilerin özenilmesinin de sınırı ve süresiz bir hak olduğu da söylenemez. Çünkü bireyin korunması gereken kişilik hakları vardır ki, ifade ve basın hürriyetleri ile özel hayatın gizliliği ve korunması hakkı ve kişilik haklarının kimi zaman, hatta sürekli çatıştığı bir gerçektir. Hangisi tercih edilir, bunun kriteri nedir? Haberin veya görüntünün sırf gerçek olması, onun kamuoyunun kolayca ulaşabileceği şekilde sürekli gündemde tutulması, yani kamuoyunun dilediğinde erişebileceği, elinin altında bulabileceği bilgi olarak kalması hakları mı?

Anayasa Mahkemesi, kişilik haklarının korunması ile ilgili “unutulma hakkı” konusunda bir karar vermiştir. Bireyin kendisi hakkında gerçek, güncel, kamuoyunun ilgisini çeken, sebep ve sonuç ilişkisi bulunan, bilgi, yorum veya eleştiri olarak kamuoyuna aktarılan haber ve görüntülere tahammül etme zorunluluğu vardır, ancak bu zorunluluk sınırı da değildir. Sırf haber gerçek diyerek güncelliğini kaybettiği veya haber değerini yitirdiği bir dönemden sonra, habere konu kişinin, ailesinin ve çevresinin sürekli cezalandırılması, psikolojik travmaya sebep olunması, toplumsal dışlamaya tabi tutulması, yani habere veya görüntüye konu hatasından dolayı nerede ise bir ömür boyu hedef alınması doğrudur. Elbette bu tespiti; kamuoyunun ilgisini çeken kişi ve olaylar ile önemi açısından toplumsal güncelliğini kaybetmeyen, hatta tarihe mal olmuş veya mal olacak hadiseler ile onun süjeleri bakımından söylemeyiz. Bu nedenle unutulma hakkının sınırı, kamuya mal olmuş kişi ve olayları dikkate alarak çizmek gerekir. Kamuya mal olmuş kişiler ile bunlar hakkında haber ve görüntülerin ulaşılabilirliği ve gündemde kalma süreci de dikkatli değerlendirilmelidir. Bir politikacının uyuşturucu madde kullandığına veya mesleğini ilgilendiren bir başka suçu işlediğine dair gerçek habere her zaman ulaşılabilirliktir. Çünkü kamuoyunun denetimi ve bilgi ihtiyacı, yönetime katılan kişiler yönünden çok fazladır. Ayn

hususunu, kamuoyuna mal olmuştur bir sanatçı veya sporcu için her koşulda söylemek mümkün değildir. Zinsiz fark sözü veya bestesi kullanan bir sanatçı veya doping yapan sporcunun haberi, gerçek olduysa sürece güncelliğini ve kamuoyunun ilgisini koruyabilir, fakat haber bir kavganın veya tehlikeli araç kullanmanın bilgi ve görüntüleri olduğunda aynı sonuca ulaşamaz.

Kişilik haklarına müdahale içeren haber ve görüntülerin gündemde tutulması ne kadar doğrudur derseniz, unutulma hakkının sınırlandırılması da her somut olayın özelliğine göre ayrıca belirlemek gerekir.

2- Anayasa Mahkemesi Kararı

Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu'nun oybirliğiyle verdiği 03.03.2016 tarihli ve 2013/5653 başvuru numaralı bireysel başvuru kararı, 24.08.2016 tarihli 29811 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Kararda; başvurucunun uyuşturucu madde kullanma suçundan yargılandığı ve adli para cezası ile cezalandırıldığına dair haberlerin ulusal ölçekte bir gazetenin internet sitesinde 1998 ve 1999 yıllarında yayınlandığı ve bu haberlerin ilgili gazetenin internet haber arşivinde erişilebilir durumda olduğu, başvurucunun bu yayınların kaldırılması talebiyle yaptığı başvurunun kabul edildiği, yayından kaldırılma kararı na itiraz edildiği, itiraz mercii tarafından başvurucunun talebinin kabulüne dair kararın kaldırıldığı, hak ihlali iddiasına konu olan haberlerin belirtilen internet sitesinde yayınına devam edildiği, bu nedenle başvurucunun kişilik haklarının ihlal edildiği iddiaların incelenmiştir.

Olay tarihi itibarıyla 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'un 9. maddesi 6518 sayılı Kanunla henüz değiştirilmediğinden, başvurucu olay tarihinde yürürlükte bulunan 9. maddeye göre öncelikle ilgili basın kuruluşuna ihtarname göndererek internet yayınının kaldırılması talep etmiş, basın kuruluşunun talebe konu içerikleri iki günlük yasal süresi içerisinde kaldırılmaması üzerine onbeş günlük yasal süresi içerisinde sulh ceza mahkemesine başvurmuştur.

Kapatılan İstanbul Sulh Ceza Mahkemesi; talebe konu haberlerin güncelliğini yitirdiği, haber deşeri bulunmadığı, gündemde kalmasında kamu yararı bulunmadığı ve başvurucunun özel hayatına ilişkin incitici bilgi niteliğinde olduğu ve bu haberlerle başvurucunun özel hayatının kolaylıkla erişilebilir hale getirildiği gerekçeleriyle başvurucunun kişilik haklarının ihlal edildiğini tespit etmiş ve ilgili içeriklerin yayından çekilmesi talebinin kabulüne karar vermiştir.

Bu karara olay tarihinde yürürlükte bulunan 5651 sayılı Kanun m.9/2'ye göre itiraz edilmiş olup, İstanbul Asliye Ceza Mahkemesi tarafından itirazın kabulü ile yayından çekilme talebinin kabulüne dair kararın kaldırılması na karar verilmiştir. İtirazın kabulü kararı nda; talebe konu haberlerin başvurucunun şeref ve haysiyetini ihlal etmediği, haberlerin yayınlandığı tarihte

görünür gerçeğe uygun oldu, hak ihlal etme kastı bulunmadığı, başvurucunun kişilik haklarına saldırı niteliğinde söz ve cümlelerin kullanılmadığı gerekçelerine yer verilmiştir.

Başvurucu; Anayasa m.12, 17, 20, 25, 26, 27 ve 32 ile korunan hakların ihlal edildiği iddiası ile Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuruda bulunmuştur. Anayasa Mahkemesi başvurucunun iddialarını, mahiyeti itibarıyla Anayasa m.20/3'de düzenlenen kişisel verilerin korunması isteme hakkı ile bağlantılı olarak Anayasa m.17/1'de düzenlenen kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı çerçevesinde değerlendirmiştir.

Hak ihlali iddiası, kişinin manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı, düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü ile basın özgürlüğü kapsamında ayrı şekilde ele alınmıştır. Anayasa Mahkemesi, anılan haklardan birisini diğerine üstün tutmamış, somut olayın özelliklerini dikkate alarak bu haklar arasında adil denge kurulması gerektiğine işaret etmiştir.

Kişinin manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı kapsamında Anayasa Mahkemesi; bireyin kişisel şeref ve itibarının Anayasa m.17'de yer alan "manevi varlık" kapsamında yer aldığı, Devletin bireyin kişisel şeref ve itibarına keyfi olarak müdahale etmeme ve üçüncü kişilerin saldırılarını önlemekle yükümlü olduğunu, esas itibarıyla Anayasa m.17/1'in uygulanabilmesi için kişinin itibarına yapılan saldırının belli bir aşırı düzeyine ulaşması ve kişinin itibarına saygı gösterilmesini isteme hakkından yararlanmasını güçleştirecek şekilde yapılması gerektiğini, kişinin şeref ve itibarını kendi eylemleri sonucunda zedelemesi halinde Anayasa m.17'nin korumasından faydalanamayacağını, ancak bu önkoşulların internet üzerinde uzun süre devam eden yayımlar açısından farklı değerlendirilmesi gerektiğini, internet ortamının sızladığı yaygın ve erişilebilirlikle haber ve fikirlerin depolanması ve muhafazasındaki kolaylık dikkate alındığında belirli aşırı eziyeti aşmayan veya kişinin kendi eylemlerinden kaynaklanan haberlerin internet ortamında uzun süre erişilebilir kalmasını da kişilerin şeref ve itibarını zedeleyebileceğini, haberin kişinin kimliği ile bağlantı kurularak yayımlanması ve kişisel verilerin alenileştirilmesi sebebiyle Anayasa m.20/3'de düzenlenen kişisel verilerin gizliliği ve korunması hakkının da dikkate alınması gerektiğini, kişisel bir veri olan kimlik bilgilerinin internet ortamında kamu otoritesi dışında gerçek ve tüzel kişiler tarafından yayımlanması, depolanması, muhafaza edilmesi ve kullanılması da bu kapsamda olduğunu, ifade ve basın özgürlüğü kapsamında yapılan bir haber kişisel verilerin ancak kanunla veya kişinin açık rızası ile iletilenebileceği kuralının istisnası olmakla birlikte temel meselenin kişinin geçmişte haber yapılan ve gerçeğe aykırılığı ileri sürülmeyen davranışlarının arttırılması engellenmesi olduğunu, internetin yaygınlaşması karşısında ifade ve basın özgürlüğü ile şeref ve itibarın korunması arasındaki dengenin ilkinin lehine bozulduğunu, bu haklar arasındaki dengenin kurulabilmesi için unutulma hakkının vazgeçilmez nitelik taşıdığı, unutulma hakkının Anayasa m.5 kapsamında kalan ve Devlete yüklenen pozitif bir yükümlülük olduğunu, ancak unutulma hakkının internet gazetesindeki her türlü haber yönünden uygulanamayacağını, bunun için haberin yayında kaldığı süre, güncelliğini yitirme, tarihsel bir veri olarak kabul edilememesi, kamu yararına katkı (toplumsal açıdan haberin değeri, haberin geleceğe katkı tutan değeri), habere konu kişinin siyasetçi veya ünlü olup olmadığı, haber veya makalenin konusu, haberin olgusal gerçekler ya da

değer yargısı içerip içermediği, halkın ilgili veriye yönelik ilgisi gibi hususların her somut olay açısından incelenmesi gerektiğini, unutulma hakkı kapsamında ifade ve basın özgürlükleri ile şeref ve itibarın korunması hakkı arasında denge sağlanması amacıyla 5651 sayılı Kanunda belirtilen önlemlerin alınabileceğini, ancak bu tedbirlerde Anayasa m.13 uyarınca ölçülülük kriterinin esas alınması gerektiğini, bu amaçla arıvde bulunan haber ile kişilerin arasında ilişki kuran kişisel verilerin silinmesi, haberin anonim hale getirilmesi, haber içeriğinin bir kısmına erişimin engellenmesi gibi yöntemlerin uygulanabileceğini, yargının görevinin kişilerin itibarına müdahale oluşturan haberleri tümü ile ortadan kaldırarak geçmişte meydana gelen olayların yeniden yazılması sağlamak olmadıkça, internet haber arıvının bir bütün olarak basın özgürlüğünün korunması altında olduğunu açıklamıştır.

Düünceyi açıklama ve yayma hürriyeti ile basın hürriyeti kapsamında ise; internette tutulan arıvlerin ifade ve basın hürriyeti kapsamında olduğunu, internette yayınlanan ve gazetecilik faaliyeti kapsamında kabul edilen bir haber arıvının yayından kaldırılması basın özgürlüğüne müdahale oluşturduğunu, basının Anayasa m.26, 27 ve 28'de sayılan sınırlanmış hürriyetlerinden birisi olan "bakaların öhret veya haklarının, özel veya aile hayatlarının korunması" için getirilen sınırlamalara uyması gerektiğini, ancak bu kapsamda şeref ve itibarın korunması hakkının etki alanının genişletilmesinin ifade ve basın özgürlüklerinin ihlali sonucu doğurabileceğini, bu nedenle anılan haklar arasında adil bir denge kurulması gerektiğini, geçmişteki olayların arıvlenmesi halinde çatışan haklar arasındaki dengelemenin güncel olaylara ilişkin haberlerden daha farklı yorumlanması makul olduğunu vurgulamıştır.

Hak ihlali iddiasına konu olay yukarıda açıklanan ilkeler doğrultusunda değerlendirilen Mahkeme; unutulma hakkı ile ifade ve basın hürriyeti arasında denge kurulurken, basın ve halkın haber ve fikirlere ulaşma hürriyetlerinin özüne dokunulmaması ve aynı zamanda hak sahibinin çıkarlarının koruyacak şekilde hareket edilmesi gerektiği, internet ortamında yer alan arıv niteliğinde haberin tümü ile silinmeden sonuca ulaşılabilmemesinin mümkün olduğunu, ancak somut olayda haberin konusunun, arıvde kolaylıkla ulaşılabilir kılınması için gerekli toplumsal açıdan haber değerinin devam etmediği, haberin gelecekte tutacak nitelikte olmadığı, güncelliğini yitirdiği, tarihi, istatikselsel veya bilimsel amaçlarla internet ortamında kolaylıkla ulaşılabilirliğinin sağlanması zorunlu olmadığı, kamu yararından ziyade siyasi veya medyatik kişilere sahip olmayan başvurucunun itibarının zedelendiği ve şeref ve itibarının korunması için anılan habere erişimin engellenmesi gerektiği kanaatine varmıştır.

Sonuç olarak Mahkeme; kamuya açık belgelerde başvurucunun kimliğinin gizli tutulması talebinin kabulü ile Anayasa m.17/1 ile korunan şeref ve itibarın korunması hakkının ihlal edildiğine ve ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılması karar vermiştir.

3- İkinci Değerlendirme

Anayasa Mahkemesi; ifade ve basın özgürlüğü ile kişilik hakları arasında adil bir denge kurulması ile haberin yayında kaldırılması süre, güncelliği, tarihsel bir veri olarak kabul edilip edilemeyeceği, toplumsal değeri ve gelecekte tutan değeri, habere konu kişinin kimliği, haberin

konusu, olgusal gerçekler ya da değer yargısı içerip içermediği, halkın habere yönelik ilgisi gibi hususların her somut olay açısından incelenmesi gerektiğini belirtmiştir. Bu denge kurulurken, ifade ve basın özgürlüğünün özüne müdahale edilmemesi ve aynı zamanda kişilik haklarının da korunması için yeterli ve elverişli şartların sağlanması amacıyla, ilgili haberin tümü ile ortadan kaldırılması, anonim hale getirilmesi, habere konu kişinin belirlenebilir olmasına yarayan bilgilerin silinmesi gibi tedbirlerin de somut olayın özelliklerine göre uygulanabilir tedbirler olduğunu açıklayan Mahkemenin bu görüşüne katıldığımızı ifade etmek isteriz.

Hakkında açılan kamu davası ile ilgili internet ortamında haber yapılan kişi hakkında mahkumiyet kararı verilse ve karar kesinleşip mahkumiyeti tescillense bile, yasal mevzuat gereği bir süre sonra adli sicil kaydı arşivine alınmaktadır. Ayrıca ancak belirli kişi ve kurumların ulaşması öngörülen adli sicil ve arşiv kayıtlarının aksine, kişi ile ilgili bu bilgilere internette herkesin kolaylıkla ulaşabileceği açıktır.

Kişilerin aldığı mahkumiyetler sonucunda işlenen adli sicil kayıtlarının bile belirli bir süre sonra silinme koşullarının gerçekleştiği dikkate alındığında, bir kişinin ömür boyu suçlu sıfatı ile karışık kalması engellenmesi gerektiği, özellikle gazetelerin internet siteleri başta olmak üzere tüm internet kaynaklarında adli haberlerin denetimsiz ve süresiz biçimde yayınlanması, adli sicil kayıtlarının silinmesine ilişkin düzenlemenin amacıyla da çeliktir kanaatindeyiz.

Basın ve internetin doğası gereği sahip olduğu sınırsız veri ve bilgi yükleyebilme özgürlüğünün, kişilerin hakları ve özellikle suçsuzluk/masumiyet karışısında sınırsız ve denetimsiz şekilde kullanılması kabul edilemez. Örneğin; bir soruşturma kapsamında gözaltına alınan, tutuklanan ve hakkında kamu davası açılan kişi beraat edip masumiyetini kanıtlaya bile, hakkındaki haberler internet ortamında yer almaya devam ettiğini sürece toplumun gözünde sürekli olarak suçlu ilan edilebilecektir. Bu toplumsal algı, kişinin sosyal ilişkilerini etkileyeceği kadar, iş hayatı üzerinde de olumsuz etkiler doğurabilmektedir. İnternet ortamında yer alan bu haberler ve bilgiler, kişinin topluma kazandırmasına da engel olabilmektedir.

İnternet ortamında yayınlanan haberler, sadece yargılanan ve/veya mahkumiyetine karar verilen kişilerin değil, suçtan zarar görenlerin de mağduriyetlerine neden olabilmektedir. Örneğin; aile içi şiddet veya cinsel suç mağduru kişi hakkında yayınlanan haber, olayın üzerinden yıllar geçmesine rağmen yayınlanmaya devam etmekte ve mağduru psikolojisi üzerinde yıkıcı etki yaratan bu olayın izlerinin silinmesini zorlaştırabilmektedir.

Haberde kamu yararı ve toplumsal ilgi, gerçeklik, güncellik ve konu ile ifade arasında dengesizlik başlıklarında bulunmalıdır. Çoğu zaman internet ortamında arşivlenen haberler bakımından güncellik ve toplumsal ilgi şartlarının varlığından bahsetmek mümkün değildir. Bilinen anlam ile güncelliğini kaybeden, rafa kalkan, hatta ayrı bir ortamda muhafaza edilen bilgileri ifade eden "arşiv" kavramı, internet ortamında bu özelliklerini yitirmekte, herkes tarafından kolayca ulaşılabilir bilgi havuzu haline dönüşmektedir.

5651 sayılı Kanunun 9. maddesinde yapılan değişiklikten önce uygulamada, güncelliğini yitiren ve yayınlanmaya devam edilmesinde kamu yararları bulunmayan habere konu kişinin, maddi ve manevi zararlarına uğramasından başka bir amaca hizmet etmeyen haberlerin kaldırılması için önünde zorlu bir süreç bulunmakta idi. Anılan madde hükmünde, hakkında yayınlanan haberin kaldırılması talebinin muhataba iletilmesi, bu talebin ardından iki gün içinde yayınları kaldırılmaması halinde sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği öngörülmekte idi. Ancak, yayından kaldırılma talebi hiçbir muhatap tarafından dikkate alınmamakta, kesinleşmiş bir mahkeme kararı olmaksızın haberin yayından kaldırılmayacağı şeklinde sorumluluk almaktan kaçınan cevaplar verilmekte idi. Oysa bu madde hükmünün düzenlenmesinde amaç, öncelikle yayın sahibinin inisiyatif olarak yayından çekilme talebini incelemesi ve kişilik haklarının ihlal eder nitelikte bir durum olup olmadığının denetlemesi, taraflar arasında uyumsuzluk bulunması halinde ise bu uyumsuzluğun mahkeme eliyle çözülmesi idi. Kamu için ve kamu adına çalışan yayıncı sahipleri ve yetkililerinin, kamunun bir parçası olan bireyin haklarının savunucusu olması gerekirken, her bir haberin ayrı bir değeri olduğundan bahisle yıllar öncesinde kalan ve kamu yararları, güncellik, toplumsal ilgi gibi unsurlardan yoksun bilgileri yayınlamaya devam ederek mağduriyete neden olmaları, demokratik ve insan haklarına saygılı bir hukuk devletinde kabulü mümkün olmayan bir anlayıştır.

19.02.2014 tarihinde yürürlüğe giren 6518 sayılı Kanun ile 5651 sayılı Kanunun 9. maddesinde yapılan değişikliklerle, kişilerin sulh ceza hakimliğine başvuru yapabilmesi için öncelikle içerik veya buna ulaşılabilmesinde yer sağlayıcıya başvurma zorunluluğu kaldırılmış, doğrudan sulh ceza hakimliğine başvurulabileceği düzenlenmiştir. Ayrıca internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik hakları ihlal edilen kişilerin taleplerinin, içerik ve/veya yer sağlayıcısı tarafından en geç yirmi dört saat içinde cevaplandırılarak düzenlenerek, bu ihlallerin daha kısa sürede önlenmesi amaçlanmıştır.

Geçmişte yaşanan diğer bir sorun, kişinin hakkında çıkan haberlerin kaldırılması için büyük uğraş vermek zorunda kalması idi. Çünkü bir haber temin edildiği andan itibaren internet ortamında sayısız sitede kopyalanarak yer alabilmektedir. Bu durumla başa çıkmak zor ve hatta bazen imkansız hale gelebilmekte idi. Kişi hakkında sözkonusu haberin yer aldığı internet sitelerinin her birisinin tespit edilmesi ve her bir adres yönünden ayrıca talepte bulunulması gerekliliği, kişilik hakkı ihlalleri ile mücadelede zaman kaybına sebep olmakta, kişiyi manevi yönden olumsuz etkilemekte ve yargının iş yükünü artırmakta idi. 5651 sayılı Kanunun 9. maddesinde yapılan değişikliklerle, sulh ceza hakimliği tarafından bu madde kapsamında verilen erişimin engellenmesi kararıyla konu yayıncıya başka internet adreslerinde de yayınlanması durumunda, ilgili kişi tarafından Erişim Sağlayıcılar Birliği'ne müracaat edilmesi halinde, mevcut kararın bu adresler için de uygulanacağı düzenlenerek, bu olumsuzlukların giderilmesi amaçlanmıştır.

5651 sayılı Kanunda yapılan değişiklikler isabetli olmakla ve geçmişte yaşanan sorunları büyük ölçüde bertaraf etmekle birlikte, sulh ceza hakimliğine yapılan başvurular ve sulh ceza hakimliğince verilen kararların itiraz incelemesi aşamalarında kişilik hakkı ihlalinin tespitinde objektif kriterler

dikkate alınmaksızın veya ifade ve basın hürriyeti ile kişilik hakları arasında kurulması gereken adil denge gözetilmeksizin kararlar verilebildiği görülmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin bu kararı, yargı mercilerinin kararlarında tatbik etmesi gereken objektif kriterleri sızalaması ve değerlendirme yaparken gözönünde bulundurulması gereken unsurların ortaya koyulması itibarıyla son derece isabetlidir.

Kanaatimizce, ifade ve basın hürriyeti ile kişilik hakları arasındaki dengenin sağlanabilmesi amacıyla ayrıca, internet ortamında yer alan bu ve benzeri haber, bilgi, metin ve sair dokümantasyonla ilgili özel bir yasal düzenleme yapılması, internet ortamında yayınlanan adli haberler için azami yayın süresi tespit edilmesi ve bu sürenin sonunda herhangi bir başvuruya gerek olmaksızın yayının sahibi veya yetkilisi tarafından yayından kaldırılması öngörülmesi de faydalı olacaktır. Örneğin; kişi hakkında yayınlanan haber veya görüntülerin cezasının infazı tamamlandıktan veya kişinin koşullu salıverilmesine karar verildikten sonra ve kişi hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmişse denetim süresinin sonunda kaldırılması şeklinde düzenleme yapılması isabetli olacaktır. Böylece, unutulma hakkının kullanılmasının başlangıcı ile ilgili somut kriterler tespit edilmiş olacaktır.

Ayrıca, kesinleşmiş mahkeme kararların veya devam etmekte olan soruşturmaların konu alan haberlerin güncellenmesi ve mutlaka güncel duruma yer verilmesinin de sağlanması gerekmektedir. Bu şekilde, ifade ve basın hürriyetinin özüne dokunulmaksızın kişilik haklarının daha etkin korunması mümkün olabilecektir.

[Ersan Şen'e ait olan bu makaleye ulaşmak için tıklayınız.](#)